

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/368/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207083
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207083.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 6C/88/2012-96 zo dňa 16. 5. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 9. 6. 2010 sa začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného - navrhovateľa na podklade právoplatného a vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 4. 2. 2010, sp. zn. SR 23502/09. Dňa 5. 8. 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie. Súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie 18. 10. 2010, pričom okresný súd uznesením č.k. 2Er/470/2010-12 zo dňa 18. 10. 2010 exekúciu v časti o vymoženie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 822,- Eur za dobu od 22. 9. 2009 do zaplatenia zastavil. Za podstatné pri skúmaní lehoty, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do udelenia poverenia súdom, považoval, že v exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3MCdo 11/2010). Za účelom objektívneho posúdenia zákonnosti vedenej exekúcie, najmä z dôvodov podľa § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, exekučný súd si po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyžiadal od Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave podklady potrebné na posúdenie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Po tomto zistení okresný súd ustálil, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prietahov s tým, že dĺžka exekučného konania po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie bez zbytočných prietahov.

Odporcovi okresný súd náhradu trov prvostupňového konania nepriznal, hoci bol v prvostupňovom konaní úspešný, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Poukazoval, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe. Toto mu bolo doručené už so samotným rozsudkom vo veci samej. Nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pokiaľ tak súd urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej poukazoval, že v zmysle ust. § 15 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Osobitne zdôraznil, že nedostatok neustrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo na ústnom pojednávaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zastal názor, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní, nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote, v nadväznosti na čo žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca, krajský súd sa s touto jeho námietkou nestotožnil. Po preskúmaní obsahu spisu zistil, že okresný súd uznesením sp. zn. 6C/88/2012 zo dňa 8. 10. 2012 uložil navrhovateľovi, aby do 11 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok 66,- Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky 17 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.. Proti tomuto uzneseniu doručil navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že predmetné uznesenie vníma ako neopodstatnené, bez právneho významu, nakoľko žiadnu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. nepodal. Spoplatňovanie fiktívneho návrhu považoval za bezpredmetné. Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený prípisom zo dňa 30. novembra 2012 pod sp. zn. 8NcC/37/2012 vrátil spis bez rozhodnutia ako predložený bezdôvodne s tým, že nadriadený súd je oprávnený konať o (ne)vylúčení sudcov v dvoch prípadoch, 1) pokiaľ účastník vznesie

námietku zaujatosti v zmysle § 15a O.s.p. alebo 2) ak sa konajúci sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci a „prostredníctvom“ predsedu príslušného súdu vec predloží nadriadenému súdu. Ustálil, že v posudzovanej veci nie sú splnené podmienky ani pre jeden z uvedených prípadov, keď navrhovateľ v rámci odvolania proti uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti výslovne uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a O.s.p. nepodal a spolpatňovanie fiktívneho návrhu je bezpredmetné. Z obsahu spisu zároveň zistil, že zákonný sudca JUDr. Turza sa necíti byť zaujatý a neoznačuje ani žiadne okolnosti, pre ktoré by jeho zaujatosť mohli spochybňovať. To znamená, že sa nejedná o postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p. a nepredkladá sa vec predsedovi Okresného súdu Ružomberok, ktorý by následne mohol vec predložiť nadriadenému súdu. Zároveň nadriadený súd uznesením č.k. 8Co/408/2012-45 zo dňa 30. novembra 2012 uznesenie okresného súdu, ktorým vyrubil súdny poplatok, teda uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť za vznesenú námietku zaujatosti súdny poplatok, zrušil. Po odchode zákonného sudcu JUDr. Jozefa Turzu bol spis pridelený na ďalšie prejednanie a rozhodnutie sudkyňi okresného súdu JUDr. Janke Majerčíkovej. Nakoľko však z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 2Er/470/2010 v exekučnej veci, postup ktorej má byť prejednávaný v súdnej veci, vyplýva, že zákonným sudcom bol JUDr. Branislav Klukoš, JUDr. Janka Majerčíková konala ďalej ako zákonná sudkyňa v predmetnej veci s tým, že u nej nevznikli podmienky pre vylúčenie sudcu, vyplývajúce z ust. § 14 O.s.p..

Pokiaľ ďalej namietal navrhovateľ, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k ním podanej žalobe, čím nedošlo len k porušeniu základného práva navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces, ale aj k priamemu porušeniu ust. § 114 ods. 2 O.s.p., krajský súd považoval za potrebné uviesť, že ust. § 114 ods. 2 O.s.p. ukladá súdu v rámci prípravy pojednávania povinnosť doručiť odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk návrh na začatie konania (žalobu) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu. Povinnosťou súdu nie je doručovať navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k žalobe. Ak by sa i dalo uvažovať o povinnosti doručiť takéto vyjadrenie druhého účastníka, malo by k tomu dôjsť iba vtedy, pokiaľ vyjadrenie má zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany by mohol v praxi znamenať neustály opakujúci sa a nikdy nekončiaci proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania, pričom možnosť spoznať obsah príslušného vyjadrenia je zabezpečené aj právom účastníka konania na nahliadnutie do súdneho spisu. Naviac, v prejednávanej veci okresný súd nariadil vo veci pojednávanie. Na vytyčený termín pojednávania navrhovateľa a jeho právneho zástupcu riadne predvolal, a to že sa navrhovateľ na nariadený termín pojednávania nedostavil, pojednávanie žiadal odročiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, správne okresný súd vyhodnotil podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Pokiaľ sa týkalo ďalších námietok navrhovateľa o tom, že súd sám určil rozsah dokazovania, navrhovateľ ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spisu a nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť k týmto dôkazom a tvrdeniam sa vyjadriť a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, je potrebné uviesť, že navrhovateľ sám sa tohto svojho práva vzdal, keď sa na vytyčený termín pojednávania, na ktorý bol riadne predvolaný, nedostavil. Pokiaľ i žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, vzhľadom na rozhodovacia činnosť a prax nadriadeného súdu Okresnému súdu Ružomberok o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov okresného súdu v jednotlivých obdobných veciach, ako i Najvyšším súdom SR vyslovený názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednávať a rozhodovať vec, v ktorej je žalovaný súd, na ktorom vykonáva súdnictvo (uznesenie NS SR 3Nc 14/2010 z 31. 5. 2010, 6Cdo 304/2013 z 24. 10. 2013, 6Cdo 306/2013 z 24. 10. 2013), nemal dôvod spoliehať sa na to, že okresný súd jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyhovie a v konaní nebude ďalej pokračovať. Naviac, okresný súd v rámci dokazovania oboznámil exekučný spis, oboznámenie ktorého ako dôkazu bolo navrhnuté samotným navrhovateľom. Pokiaľ sa týkalo ďalších námietok navrhovateľa v podanom odvolaní o tom, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané a nevysporiadal sa so všetkými vytykanými zložkami nesprávneho úradného postupu, jednalo sa o všeobecné námietky, ktoré navrhovateľ bližšie nezdôvodnil, ani nepodložil.

Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Odvolací súd preskúmal vec iba v rozsahu odvolacích dôvodov, vymedzených navrhovateľom a dospel k záveru, že konajúci súd

postupoval procesne správne, a to nielen v otázke vymedzenia a ustálenia zákonného sudcu, ale i v otázke doručovania vyjadrenia odporcu k žalobe navrhovateľa, ako i v otázke vykonania dokazovania.

Pokiaľ sa týkalo samotného právneho posúdenia veci krajský súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa plne stotožnil i s dôvodmi, o ktoré okresný súd svoje rozhodnutie oprel, tieto považoval za dostatočne vyčerpávajúce, nakoľko v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že v dobe po doručení žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vykonával ďalšie úkony, zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Oprávňovalo ho k tomu priamo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s ust. § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. V poukazovanej exekučnej veci skutočne exekučný súd nedodržiaval zákonom stanovenú lehotu. Neurobil to však svojvoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, naopak v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Konal v súlade so zákonom, keď žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovel až po obdržaní a preskúmaní potrebných podkladov.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto si návrhom neuplatnil, ani nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** j e odvolanie prípustné.